

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia lutego 2017 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 5/I/17

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko P z siedzibą w S przedstawione we wniosku z dnia 18 stycznia 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 23 stycznia 2017 r. o *udzielenie interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej* – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 18 stycznia 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 23 stycznia 2017 r., P z siedzibą w S - zwana dalej „Wnioskodawcą”, wystąpiła o *udzielenie interpretacji*.

W dniu 20 stycznia 2017 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem P opłata wniosku za wydanie interpretacji.

Agencja Rezerw Materiałowych
00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45

tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101

kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca wykonuje w RP działalność gospodarczą **polegającą na produkcji** w składzie podatkowym wyrobów z wykorzystaniem mieszanin m.in. frakcji węglowodorowych ropy naftowej, oleje gazowe zaklasyfikowanych do kodu CN 27101943. Powyższe wyroby są wykorzystywane jako półprodukt zawierający mniej niż 70% m/m wyrobu końcowego produktu, który nie jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach (preparaty antykorozyjne kod CN 3403 19 80). Spółka nabywa powyższe półprodukty w innych krajach UE i dokonuje ich przywozu w procedurze zawieszono poboru akcyzy do składu podatkowego gdzie wykorzystywane są do produkcji preparatów antykorozyjnych nie będących paliwami w rozumieniu ustawy o zapasach.

Należy podkreślić, iż nabywane półprodukty są wprawdzie zaklasyfikowane do kodu CN 27101943 (oleje napędowe) lecz ze względu na brak dodatków (m. in. nie zawierają wymaganych przez przepisy dotyczące jakości paliw, żadnych dodatków bądź domieszek, w tym barwników, estrów FAME) nie spełniają norm jakościowych określonych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U.2015 r., poz. 1680 z późn. zm) **i nie jest możliwe wykorzystanie ich jako paliw do celów napędowych albo opałowych.**

Na prowadzenie powyższej działalności gospodarczej nie jest wymagana koncesja na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą oraz koncesja na obrót paliwami ciekłymi w Polsce w rozumieniu Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r. Nr 1059 z późn. zm.) ze względu na fakt, iż wskazane powyżej półprodukty nie stanowią paliw ciekłych w rozumieniu ustawy prawo energetyczne oraz na żadnym etapie prowadzonej działalności nie występuje obrót paliwami ciekłymi na terenie RP (spółka nie sprzedaje ww. półproduktów na terenie RP lecz zużywa je do produkcji innych wyrobów nie będących paliwami.

W związku z powyższym schematem prowadzenia planowanej działalności spółka prosi o udzielenie odpowiedzi na pytanie:

Czy spółka w opisanym powyżej stanie faktycznym będzie zobowiązana do wnoszenia opłaty zapasowej określonej w art. 21 b ustawy o zapasach?

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 u.s.d.g. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

W tym miejscu trzeba wyjaśnić pojęcie daniny publicznej, zwłaszcza że ustawodawca posługuje się nim w ustawie. Definicji tego pojęcia nie znajdziemy w przepisach ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zostało ono natomiast zdefiniowane w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.). Daniny publiczne to podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw. Zatem do danin pieniężnych należą: podatki, w tym akcyzy, cła (niekiedy zaliczane do kategorii podatków), składki, opłaty, dopłaty, inne świadczenia pieniężne niemające funkcji represyjnej (zob. na ten temat B. Brzeziński, W. Matuszewski, W. Morawski, A. Olesińska, *Prawo finansów publicznych*, Toruń 2001, s. 183-185; C. Kosikowski, *Finanse publiczne. Komentarz*, Warszawa 2007; S. Owsiak, *Finanse publiczne. Teoria i praktyka*, Warszawa 2005). Jako daniny publiczne należy kwalifikować również opłaty. Pogląd ten znajduje potwierdzenie w wyroku TK z dnia 10 grudnia 2002 r., P 6/02, OTK-A 2002, nr 7, poz. 91, w którym Trybunał wskazał, że daniny publiczne zawsze są pobierane w związku z określonym, konkretnym działaniem organów państwa (samorządu terytorialnego). Stwierdził także, że jeżeli opłata pobierana jest za określoną usługę, to może zawierać pewne cechy ceny. Cechą, która pozwala uznać określone opłaty za daniny publiczne, jest ich przeznaczenie na cele publiczne. W doktrynie wskazuje się, iż daninami publicznymi są świadczenia o charakterze podatkowym, chociaż nie zawsze nazywane podatkiem (C. Kosikowski, *Finanse publiczne. Komentarz*, Warszawa 2012).

Zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu, o którym mowa w art. 28a (ust. 12).

W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do należności z tytułu opłaty zapasowej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.) z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty (ust. 13). Organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Od decyzji wydanych przez Prezesa Agencji w sprawie opłaty zapasowej służy odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki (ust. 14).

Do egzekucji należności Funduszu, o którym mowa w art. 28a, z tytułu opłaty zapasowej stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (ust. 15). Obowiązek zapłaty opłaty zapasowej przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od dnia, w którym opłata ta stała się wymagalna (ust. 16).

Biorąc pod uwagę powyższe nie powinno ulegać wątpliwości, że cechy opłaty zapasowej ustalone przez ustawodawcę stawiają ją w gronie opłat o charakterze danin publicznych i co za tym idzie znajdzie do niej zastosowanie tryb udzielania interpretacji przewidziany w art. 10 u.s.d.g.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o zapasach w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane dalej "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, zwane dalej "zapasami obowiązkowymi ropy naftowej lub paliw", tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- agencyjne ropy naftowej i paliw, zwane dalej "zapasami agencyjnymi", tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych, zwaną dalej "Agencją" (ust. 2)

Zgodnie z powołanym powyżej art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Jednocześnie art. 2 ustawy stanowi, iż za producenta uznaje się przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także

zlecającego taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów (pkt. 18). Za produkcję paliw uznaje się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich (pkt. 8).

Handlowiec to przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw (pkt. 19).

Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 pkt 2 lit. f-n wynika natomiast, iż paliwami są gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, **oleje napędowe**, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe - str. 12 **określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii** (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Definicje zawarte w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008 odwołują się do cech fizykochemicznych produktów naftowych oraz ich zastosowania.

Z art. 2 pkt 2 lit. 1 ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008 wynika, iż oleje napędowe to głównie pośrednie produkty destylacji, destylujące w temperaturze od 180 °C a 380 °C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje oleje napędowe do pojazdów drogowych (wykorzystywane w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych (samochodów osobowych, ciężarowych itp.), zwykle o niewielkiej zawartości siarki.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi, iż minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz: 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych, 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii, 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej - biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do

rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia dnia 8 grudnia 2014 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806). Z przepisu § 6 pkt 3 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią oleje napędowe oznaczone kodem CN 2710 19 43.

W ocenie spółki dla powstania obowiązku zapłaty opłaty zapasowej konieczne jest zatem wystąpienie całego szeregu przesłanek w szczególności dokonanie przez przedsiębiorcę przywozu **ropy naftowej lub paliw** (art. 21b ust. 2 w zw. z art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach) przy czym, z treści przepisu rozporządzenia, w przypadku produktów oznaczonych kodem CN 2710 19 43 podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią tylko oznaczone tym kodem oleje napędowe **określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii a więc oleje napędowe wykorzystywane do pojazdów drogowych (wykorzystywane w wysokopreżnych silnikach pojazdów drogowych (samochodów osobowych, ciężarowych itp.), zwykle o niewielkiej zawartości siarki.**

Biorąc pod uwagę powyższe należy wskazać, iż półprodukt przywożony przez Wnioskodawcę już na etapie produkcyjnym nie jest przygotowywany, by spełniały wymagania jakościowe dla paliw ciekłych i odpowiadał konkretnym wymogom zastosowań paliwowych. W efekcie nie spełnia on niezbędnych wymagań jakościowych przewidzianych dla paliw silnikowych i nie może być nawet potencjalnie przeznaczony do wykorzystania do napędu silników. Wnioskodawca pragnie podkreślić, że wykorzystanie tych produktów w celu napędowym (ze względu na brak spełnienia norm określonych we wskazanych aktach prawnych) mogłoby doprowadzić nawet do uszkodzenia silników.

Biorąc pod uwagę powyższe w ocenie spółki, w przypadku przywozu przez nią do RP półproduktów zaklasyfikowanych wprawdzie do kodu CN 27101943 lecz posiadających cechy fizykochemiczne uniemożliwiające wykorzystywanie ich do

celów napędowych a ponadto wykorzystywanych do produkcji wyrobów preparatów antykorozyjnych o kodzie CN 3403 19 80 nie będących paliwami skutkuje brakiem obowiązku po stronie Wnioskodawcy uiszczenia opłaty zapasowej. W ocenie Wnioskodawcy ze względu na to, że przedmiotowe półprodukty nie są przeznaczone i nie mogą być wykorzystane do napędu silników nie stanowią paliwa w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy o zapasach.

Tym samym Spółka nie spełnia definicji handlowca ponieważ nie wykonuje działalności gospodarczej, **w zakresie przywozu paliw.**

Należy podkreślić, iż w stosunku do podobnych wyrobów Prezes Agencji Rezerw Materiałowych w decyzji Nr BPI - 1/1/ 16 w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej potwierdził zasadność stanowiska spółki wskazując, iż w ich przypadku, jeżeli mają one zastosowanie do celów innych niż do napędu silników lub celów opałowych, nie ciąży na nim obowiązek wnoszenia opłaty zapasowej oraz w efekcie utrzymywania zapasów obowiązkowych w rozumieniu ustawy o zapasach. Podobne stanowisko było wyrażane również w innych rozstrzygnięciach wydawanych przez ARM innym podmiotom stosującym w swojej działalności wyroby ropopochodne do celów innych niż napędowe i opałowe.

Reasumując Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż we wskazanym schemacie prowadzonej działalności nie jest zobowiązany do wnoszenia opłaty zapasowej z tytułu nabycia i przywozu opisanego powyżej półproduktu oleju napędowego zaklasyfikowanego do kodu CN 27101943, bowiem nie spełnia on definicji handlowca, a także producenta określonych w ustawie o zapasach.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;

2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze, niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 pkt 19a ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem

art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Zgodnie z treścią przepisu § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r., poz. 1806) dalej rozporządzenie o CN, podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią między innymi paliwa oznaczone następującymi kodami CN: oleje napędowe – 2710 19 43, 2710 20 11. Tym samym wszelkie wyroby, które będąc paliwami w rozumieniu ustawy o zapasach na podstawie odrębnych przepisów i reguł klasyfikowane są w ramach wskazanych w rozporządzeniu kodów CN, stanowią podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej.

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzspółnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju. Natomiast odnośnie obowiązku zapłaty opłaty zapasowej w przypadku produkcji paliw, zdarzeniem wywołującym powstanie obowiązku jej uiszczenia jest wyprodukowanie paliwa w rozumieniu art. 2 pkt 3 w związku z art. 2 pkt 2 ustawy

o zapasach. Z treści wniosku wynika, że Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą polegającą na produkcji w składzie podatkowym produktu - preparaty antykorozyjne o kodzie CN 3403 19 80. Zatem produkt nie jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach. W związku z tym, Wnioskodawca w tym zakresie w ramach wykonywanej działalności gospodarczej opisanej we wniosku nie jest zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej.

Mając na uwadze powołanie się Wnioskodawcy w przedłożonym badaniu laboratoryjnym na wymagania zawarte w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680), należy w pierwszej kolejności wskazać, iż ustawodawca zdecydował o wprowadzeniu do ustawy z dnia 19 października 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz.U. z 2016 r., poz. 1899, z późn. zm.), definicji ustawowych produktów naftowych oraz poszczególnych paliw – niezależnych od definicji przyjętych w tym zakresie w polskim prawie. W przedmiotowym zakresie otrzymanego Wniosku z prośbą o interpretację, zgodnie z powyższym definicje paliw zostały wprowadzone ustawą o zapasach, której celem było wdrożenie do prawa polskiego dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009, str. 9). Dlatego też ustawodawca w zakresie definicji ustawowych poszczególnych produktów naftowych na gruncie ustawy o zapasach odsyła do załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008. Oznacza to, iż w procesie interpretacji tych przepisów nie jest uzasadnione odsyłanie czy analogie do przepisów dotyczących wymagań jakościowych dla paliw ciekłych.

Wyrób wskazany przez Wnioskodawcę w stanie faktycznym niniejszego wniosku znajduje się na wykazie produktów objętych systemem zapasów interwencyjnych, zatem z definicji poszczególnych produktów naftowych – w tym paliw, zawartych w ustawie o zapasach wynika, iż decydujące dla uznania danego produktu naftowego za konkretne paliwo w rozumieniu tej ustawy jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008. Dla wyrobu o nazwie handlowej „olej napędowy, nr ARC 16LV10011600001025872” o kodzie CN 2710 19 43, tj. oleje napędowe (destylowane oleje opałowe) z art. 2 pkt 2

lit. k ustawy o zapasach, w nawiązaniu do treści załącznika B rozdział 4 Rozporządzenia 1099/2008 wynika, że oleje napędowe zdefiniowane są jako „głównie pośrednie produkty destylacji, destylujące w temperaturze od 180°C a 380°C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach:

- W tym: olej napędowy do pojazdów drogowych – Olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych (samochodów osobowych, ciężarowych itp.), zwykle o niewielkiej zawartości siarki,
- W tym: Lekki olej opałowy i pozostałe oleje napędowe – Lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe destylujące w temperaturze pomiędzy 380°C a 540°C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym.”

W oparciu o treść merytoryczną prawnej definicji, wartości prymarnego parametru jakościowego, jakim jest skład frakcyjny, nie mieszczą się w zobowiązującym prawnie przedziale z uwzględnieniem odchyłeń wynikających z odtwarzalności i powtarzalności wyników. Oleje gazowe będące frakcją węglowodorową ropy naftowej zgodnie ze złożonym przez Wnioskodawcę sprawozdaniu z badań (nr 142/TA2/2016) destyluje w zakresie do 383,6°C. Zakres ten jest niewątpliwie bardzo bliski zakresowi podanemu w wyżej przytoczonej definicji i można go zaklasyfikować jako olej napędowy uwzględniając założoną odtwarzalność i otrzymany zakres tolerancji, który powinien odnosić się do wymagań przepisów właściwych dla niniejszego wniosku.

Przywożony przez Wnioskodawcę produkt należy więc zakwalifikować do paliw w rozumieniu ustawy o zapasach co skutkuje powstaniem obowiązku zapłaty opłaty zapasowej. Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że Wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności nabywa olej gazowy i z tego tytułu, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach w związku z art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach, należy uznać wnioskodawcę za handlowca w rozumieniu art. 2 pkt 19 lit.a ustawy o zapasach.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że z punktu widzenia ustawy o zapasach, a także obowiązków jakie nakłada ustawa na przedsiębiorców dokonujących przywozu, nie jest istotny cel na jaki paliwo to zostało przeznaczone. W związku z powyższym, oświadczenie Wnioskodawcy, że przedmiotowy paliwo jest wykorzystywane przez niego jedynie jako półprodukt do produkcji preparatu antykorozyjnego, nie może

stanowić przesłanki do zwolnienia nabywanego produktu z obowiązku ustawowego uiszczenia opłaty zapasowej.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.